

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Christiani Mayer E Societate Iesv, Diarivm
Meditationvm, De Præcipvis Vitæ Christi mysteriis**

Mayer, Christian

Coloniæ Agrippinæ, 1635

Hebdomas VIII. Post Trinitatem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60091](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60091)

5. Hebd.
post
Trinit.

Dominica VIII. Post Trinitatem.

I. De falsis Prophetis. Matth. 7.

Attendite à falsis prophetis, qui veniunt ad vos in vestimentis ovium, intrinsecus autem sunt lupi rapaces! Suspicienda hinc primùm reuerenter inscrutabilis sapientia Dei, tot falsos doctores, & animarum peruersores, hæreticos, hypocritas, politicos, Sathanæ ministros tolerantis; electosque suos ab his, vti à mundi blanditijs, carnis illecebris, dæmonumque versutijs assiduè tentari permittentis: Vt sic exercentur, probentur, & gloriosius curentur. Deinde similiter collaudanda & amplectenda infinita bonitas eiusdem, tam benignè fideles suos præmonentis, ne externa specie boni apparentis se ab illis decipi sinant, sed larua detracta, quales intus sint, attendant, sicque eorum laqueos declinent, idque ex insatiabili maioris eorum in gratia & gloria profe-

perfectus desiderio. Reuerentia erga occulta iudicia Dei, feruor seriu in spiritu proficiendi, omnesque hostium technas constanter eludendi.

II. *A fructibus eorum cognoscetis eos.* *omnis arbor, qua non facit fructum bonum, excidetur, & in ignem mittetur.* Ex eodem maioris nostri perfectus spiritalis desiderio seductores & lupos ouina pelle tectos cognoscendos monet ex fructibus, quos proferunt: cuiusmodi sunt conscientia inquietudo, liberior sacrarum legum & regularum transgressio, feruoris, pietatis, & disciplina imminutio, difficultatum in via perfectionis aggrauatio, pronior in varias imperfectiones prolapsio, incōstantia in sanctæ vitæ proposito: simulq; inculcat ab omnibus fidelibus, veluti rationalibus arboribus, in domo Domini secus decursus aquarum gratiarum cœlestium plantatis, ni velint excidi, & in gehennam mitti, esse fructus diuino conspectu dignos proferendos; cuiusmodi sunt studium puritatis conscientia per expiationem peccatorum, mortificationem vitiorum, refrenationem passionum, victoriam tentationum;

profectus in solidis virtutibus per eorundem actuum internorum exteriorumque assiduam exercitationem: & intimæ cum Deo vnionis, incrementum per seriam actuum charitatis & resignationis frequentationem. Feruor seductores cauendi, & solidos perfectionis fructus progerminandi.

III. *Non omnia, qui dicit mihi: Domine, Domine, intrabit in regnum cœlorum, sed qui facit voluntatem patris mei, qui in cœlis est.* Quod in simili citato declararat, nunc apertius inculcat, nempe vnicam ad regnum cœlorum viam esse exactam diuinæ voluntatis adimplerionem, quæ non est alia, quam maior sanctificatio nostra in via, maior glorificatio in patria, indeque, maior emergens cœlestis Patris æterna gloria. Feruor amplectendi & exequendi perfectissimè diuinam voluntatem, & proficendi in omni perfectione.

De secessu Christi ad orandum.

II.

Marc. I.

I. Iesus fessus pridie consolando & sanando in domo Simonis infirmos & energumenos, diluculo valde surgens egressus abiit in desertum locum, & ibi oravit. En boni Pastoris & veri zelatoris animarum exemplum! Pius Dominus diem totum & bonam noctis partem rudes docendo, ægros sanando, afflictos iuando impenderat, reliquam insuper noctis partem pro ipsidem vigilat & orat, idque quanto zelo, quanto omnes ad sui imitationem prouocandi desiderio! Feruor in exercitijs deuotionis, & in ministerijs charitatis erga proximos.

II. Prosecutus Iesum Simon cū socijs, cū inuenisset eum, dixissetq; ei: omnes quarunt te: Eamus, inquit, in proximos vicos, & ciuitates, ut & ibi predicem, ad hoc enim veni.

Quàm feruenter optat zelosissimus animarum Sponsus suum nos zelum æmulari, & cum Sponsa nos inuicem ad quærendas lucrandasq; animas excitare: Egrediamur in agrum, commoremur in villis, mane surgamus ad vineas. *Cant. 7.*
Zelus laborandi in vinea Domini.

Ii 7

III. Et

III. *Et erat predicans in Synagogis eorum, & in omni Galilæa, & demonia eiciens.* En vt docet exemplo, ad quod inuitârat verbo, indefesso zelo vicos & vrbes circumcurfando, oues errantes quærendo, ignorantes docendo, afflictis opitulando! Zelus proximos omni ope iuandi.

III. *De tribus volentibus sequi Christum, reiectis. Matt. 8. Luc. 9.*

I. **V**olenti Christo transfretare, accedens vnus Scriba ait: *Magister, sequar te, quocunque ieris. Et dicit ei Iesus: Vulpes foueas habent, & volucres cœli nidos, Filius autem hominis non habet, vbi caput suum reclinet.* Quanta dignatio Filij Dei, qui cum esset diues, tam pauper amore nostri voluit fieri! quanta gratia posse ac velle efficaciter nudum Iesum sequi? *Æstimatio & amor paupertatis, & gratiæ vocationis.*

II. *Alius ait illi: Domine permittite mihi primum ire & sepelire patrem meum: Iesus autem ait illi: sequere me, & dimitte mortuos sepelire mortuos suos.* Quam verè pretiosa vocationis gratia, quæ nescit tarda molimina! Si eam quamprimum acceptare renuis, indignus ea censeris, nec te retardet erga parentes

pic-

pietas, cum te affectum sanguinis exuere iubeat Veritas. Per calcatum perge Hieron. patrem, & sic ad vexillum Crucis euola. Ep. ad nam pietatis genus est in re tanti momenti Heliodor. esse crudelem. Mortificatio affectus carnalis, feruor sequendi vocantem Deum.

III. Et ait alter: Sequar te Domine, sed Luc. 9. permittite mihi primùm renuntiare his, qui domi sunt. ait ad illum Iesus: Nemo mittens manum suam ad aratrum, & respiciens retrò, aptus est regno Dei. En quàm necessaria omnimoda abnegatio carnis, & sanguinis, volenti sequi vestigia Saluatoris! Vis ergo viuere & adherere vocanti Christo, morere quàm primùm & constanter carni, sanguini, mundo, nec ynquam respice retrò. Abnegatio omnis affectus carnis & sanguinis.

De duobus Dæmoniis curatis.

IV.

Matt. 8. Marc. 5.

I. **D**elatus Iesus in regionem Gerasenorum Galilæa oppositam, obuios habuit duos dæmoniacos de monumentis exeuntes, sauos & nimis clamantes: Quid nobis & tibi Fili Dei, venisti huc ante tempus torquere nos? quos à dæmonibus liberauit.

Quan-

Quanta potentia Saluatoris sic dæmones præsentia sua cruciantis, nutu solo eijcientis! quanta misericordia & benignitas eiusdem, energumenos illos à tanta legionis dæmonum tyrannide liberantis! Similem cuius peccatori exhibet, quem à peccato lethifero liberat. Gratitude, horror peccati, per quod peccans fit seruus diaboli.

II. *Damonibus rogantibus: Si eijcis nos, mitte nos in gregem porcorum, ait: Ite. Et ecce impetu abiit totus grex per præceps in mare.* Quàm horrendà dæmonum tyrannis! Si sic sæuiunt accepta licentia in porcos, quantò crudelius, si ijs liceret, etiam in hac vita, sæuiunt in homines instar porcorum viuentes, immundos, ingratos, impios! quantò tandem atrocius in eosdem accepta plenà in eos potestate desæuiunt in altera! quanta gratia ab hac tanta tyrannide paternè præseruari, aut misericorditer liberari! Gratitude, horror cuiusuis peccati, sollicitudo euadendi pœnas inferni.

III. Incolæ moniti de his à pastoribus diffugientibus, exeuntes obuiam Iesu, rogabant vt transfiret à sinibus eorum. Eheu quot mundi carnisque blan-

blanditijs capti cum stultis Gerasenis Christum æternam ijs salutem impertire paratū à se repellunt, ne vel temporalium bonorum, vel scædarum suarum voluptatum, aut speratarum dignitatum iacturam faciant? Abnegatio & odium mundi & concupiscentiarum eius.

De vocatione Matthæi. Matt. 9. V.

Luc. 5.

I. **I**esus vidit hominem sedentem in telonio Matthæum nomine, & ait illi: *Sequere me.* Et surgens secutus est eum. Felix, quisquis meretur sic à Christo respici, tam efficaciter vocari, in momento à terrenarum cupiditatum pedicis expediri, in alium virum secundum cor Dei conuerti. quàm gratuita illa gratia! quàm immensa misericordia! Gratitude, amor, feruor cooperandi gratiæ.

II. *Et fecit ei conuiuium magnum in domo sua.* Quanto affectu gratitudinis pro gratia tam sublimis vocationis! quanto zelo alios publicanos & peccatores ideò inuitatos ad Christi agnitionem amoremque trahendi, vt eiusdē secum gratiæ mererentur consortes effici. Gratitude, zelus alios ad Christum trahendi.

III. Ie-

III. Iesus murmurantibus Phariseis & Scribis, quod cum publicanis & peccatoribus manducaret, respondit: *Non est opus valentibus medicus, sed male habentibus. Non enim veni vocare iustos, sed peccatores.* Quis quantumvis enormis peccator, modo seridè respiscat, de venia consequenda desperet, si Filium Dei, cœlestem medicum, propter se ad sananda peccatorum suorum vulnera de cœlo venisse veraciter credat? imò, quem non inflammet ad studium extremæ perfectionis immensa eius misericordia, ut certò & in se completum confidat illud: *Vbi abundavit delictum, superabundavit & gratia?* Fidio, feruens conuersio.

VI.	De fundamentis perfecti amoris Dei.	} 6. p. med. {	} 9
VII.	De internis amoris Dei actibus perfectè exercendis.		

9. Hebd.
post
Trinit.

Dominica VI. post Trinitatem.

De Villico iniquitatis. Luc. 16.

I.

I. Villicus diffamatus, quod dissipasset bona Domini sui, audiens